

DARMO 1/2 ROUTI - XII.

Ášter 1/2, 25 z 1/2 1/2 - 2018

12. Společně svatba, společně rozvod. Páří následujících dnů - zůstávají v mém paměti zastěno hustou mlhou zcela jistě zpřesobena lasky na uklidnění, která mi krmila Vlasta, a také horečkou, která se ke všemu přidala. Jsem zůstat páří dnů - v posteli. Mezi tím starostlivě péči - buzení povolalo z Brna i moji mami, aby mi mohli vědět, co mám dělat. To se nedalo dlouho vydržet, tak jsem po dalších mých dnech v Netkovicích podkovala a odjela jsem s Jolankou a s Cecilou domů.

Olivera mi bylo tak strašně líto, že se to nedá ani popsat. Přistihla jsem se, že bolest z Oliverova strašného konce pro mě byla najednou silnější, než bolest z Michalovy zrady. Zřejmě proto, že mi Oliver nikdy neublížil. Tak jsem si vlastně vůbec nepřipouštěla variantu, že by se doma mohlo všechno vrátit do starých kolejů. Než tatánek, který dříve takovéhle věci, tak to raději přežít. Bylo mi jasné, že pro mě nebude jednoduché celou situaci zvládnout, ale nikdy bych nepřipustila takovou závislost na muži, který by mě nutil nechat si lábit poněkud - chování.

Pak mě napadlo, že bych si mohla pronajmout nějaké letní byt, abych změnila prostředí, ale nikoho jsem v tom neobtěžovala. Podala jsem si inzerát a přišla spousta nabídek. Vybrala jsem několik mást, na které jsem se chtěla zajet podívat, ale okouzil mě Moravská Kras, který byl hned druhý v pořadí. Tam jsem byl krásný. Na konci vesnice Ostrov u Macochy stály dva domky, malý a velký. Ten malý byl můj od toho velkého a byl k pronájmu. Domy a hospodářská stavení - obklopovala obrovská zahrada, na její straně konci se přišlo do ovců - a který už rovnou, bez nějakého plotu přecházela v krásnou krajinnou oblast. Tedy, aspoň to stálo na ceduli. Dělal už pokračovaly jen louky a lesy.

Majitel domu byli přemě - a usměvaví - manželé MIŠOUŠKOVÍ, asi padesát let - s odrostlými dětmi. Nic pro mě nebylo problémem a bylo jim jedno, jak dlouho bychom zůstali. Cenu za pronájem navíc určil spíše symbolickou, takže ani to mi nemuselo dělat starosti. Domeček byl dřevěný, zateplený a vybavený vším - potěšně, tak si stálo přivítat jen osobně věci. Připadala jsem si tam jako v ráji a byla jsem nadšená. Jolanka také. Nejvíce se jí líbil pes, který byl uvázaný na dlouhém řetězu u boudy.

Neznámí ho, tak k němu nechoď, mohl by ti ublížit, přikázala jsem. Pes se sice tvářel celkem přátelsky, ale člověk nikdy neví.

Pro mě je uvázaný, zlobil? - vyzvala Jolanka.

Pes má být u boudy, - prohlásil pan domácí.

Mysleli jsme si, že bude k ovcům, ale on se jich, trouba, bojí. Zato

likvidovat slepice, to by mu šlo.â€œ

â€žA co je to vbec za rasu?â€œ zajmala jsem se.

â€žKÃ½enec nmeckÃ½ho ovÃ½ka s labradorem. NaÃ½- mÃ½ se lÃ½-bil, Å½e je celÃ½ Å½ernÃ½ s bÃ½mi ponoÃ½kami a tady s tÃ½mi mÃ½sÃ½ky nad oÃ½ima. JenÅ½e co je platnÃ½, jak vypadÃ½, kdyÅ½ se nehodÃ½- ani k ovcÃ½m, ani na hlÃ½-dÃ½nÃ½-. ZdÃ½dil povahu po tÃ½tovi labradorovi, takÅ½e by se nejradÃ½ji jen mazlil. Jmenuje se Black.â€œ

Jolanka si ke zvÃ½meti dÃ½epla na bobek a vyprÃ½la mu, Å½e se nÃ½m ztratil Oliver. Tak jÃ½- zmizenÃ½- psa vysvÃ½til Jirka v NetkovicÃ½ch a musel ho pak chodit s Jolankou kaÃ½dÃ½ den hledat.

Za pÃ½r dnÃ½ jsem mÃ½la v BrnÃ½ sbaleno a Ota mi slÃ½-bil, Å½e vypÃ½jÃ½- dodÃ½vku a pomÃ½Ã½e mi vÃ½echno narÃ½z odvÃ½zt.

â€žVrÃ½tÃ½ se jeÃ½tÃ½?â€œ zaleskly se Jarmile oÃ½i, kdyÅ½ vidÃ½la, Å½e zavÃ½rÃ½m i koÃ½ky do pÃ½epravek.

â€žNevÃ½m,â€œ Å½ekla jsem po pravdÃ½ a objala jsem ji. â€žNeboj se, zavolÃ½m ti a pÃ½ijedeÃ½ se za nÃ½mi podÃ½vat.â€œ

MezitÃ½m dorazil Ota i s NatÃ½liÃ½-, kterÃ½ mÃ½la obavy, kam to vlastnÃ½ jedeme, tak se radÃ½ji chtÃ½la sama podÃ½vat.

â€žNÃ½dhera!â€œ vydechla, kdyÅ½ jsme dorazili na mÃ½sto.

VyloÃ½ili jsme vÃ½ci a Ota vykroÃ½il do strÃ½nÃ½ k jablonÃ½m. TeatrÃ½lnÃ½ rozhodil paÃ½e a s vÃ½kÃ½kem â€žÃ½ pÃ½Ã½-rodoâ€œ se svalil na znak do trÃ½vy. Mnohem rychleji se vÃ½ak zase vymrÃ½til, zaÃ½val a zaÃ½al pÃ½edvÃ½dÃ½t jakÃ½si zvlÃ½Ã½tnÃ½- exotickÃ½ tanec.

â€žCopak to vyvÃ½dÃ½, doktore?â€œ zavolala jsem na nÃ½j pobavenÃ½.

â€žNÃ½co mÃ½ kouslo, to je bolest,â€œ hulÃ½kal a mÃ½val rukama.

Po drobnÃ½m pÃ½trÃ½nÃ½- se zjistilo, Å½e to â€žnÃ½coâ€œ byly vÃ½elky, kterÃ½ v trÃ½vÃ½ zalehl a obdrÃ½el dÃ½ky tomu dvÃ½ parÃ½dnÃ½-Ã½ihadla do paÃ½e.

â€žTo nic nevaď- , potĂ™eme to cibulĂ- ,â€œ ĀjvitoĂ™mila panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi a zvala nĂis na kĂjvu a kolĂjĂ•e.

â€žKe vĂjemu budu smrdĂt cibulĂ- ,â€œ bruĂ•el Ota, kterĂ½ byl zaskoĂ•en tĂ-m, jak se k nĂmu pĂ™Ă-roda zachovala a znepokojenĂ pozoroval, jak jeden z jeho bicepsĂ- zaĂ•Ă-nĂi pozvolna nabĂ½vat na objemu.

KolĂjĂ•e vĂjak byly tak fantastickĂ©, Ā¾e za chvĂ-li si jen spokojenĂ pomlaskĂival a na pĂ™Ă-koĂ™Ă- zapomnĂl. Nakonec se jim ani nechtĂlo odjet a slĂ-bili, Ā¾e se brzy zase ukĂjĂou.

â€žJsem tĂhotnĂi,â€œ Ājpitla mi Natka, kdyĀ¾ uĀ¾ Ota sedĂl v autĂ.

NeĀ¾ jsem staĂ•ila zareagovat, nasedla takĂ©, zamĂjvali a byli pryĂ•. Ā½e by se to pĂ™mece jen na dovolenĂ© podaĂ™ilo? NĂjak jsem si nebyla jistĂi, jestli je to dobĂ™e.

V nĂsledujĂ-cĂ-m mĂsĂ-ci jsme si s Jolankou uĀĂ-vali klidu a pohody. Koupaly jsme se v rybnĂ-ku, zkoumaly jsme okolnĂ-jesknĂ, sledovaly prĂici sokolnĂ-kĂ- a hlavnĂ, jsme chodili na houby a na bylinky, kterĂ© jsme se uĂily poznĂjvat. Bylo to pro mĂ novĂ© a ohromnĂ zĂbavnĂ©. NavĂ-c jsem vĂdĂla, Ā¾e zĂ-skanĂ© zkuĂjenosti takĂ© Ā•asem zuĀitkuj i v redakci.

KoĂky jsem zpoĂ•Ătku drĂ¾ela v domĂ, a teprve po tĂ½dnu jsem je zaĂ•ala opatrnĂ pouĂitĂt na prĂ-zkum. Zorientovaly se velmi rychle a jeĂitĂ rychleji se skamarĂdili s Blackem. KdyĀ¾ jsem se jich po pĂir dnech nemohla dovolat, ukĂjzala panĂ-MIĂ•ouĂjkovĂi se smĂchem na psĂ- boudu, kde ĀĚenda s MatĂjem pĂknĂ ve stĂ-nu odpoĂ•Ă-vali a Black je u vchodu hlĂ-dal.

â€žOn uĀ¾ je takovĂ½ dobrĂjk, klidnĂ, jim pĂ™enechĂi boudu, jen kdyĀ¾ bude mĂ-t kamarĂjdy. A jak je to moĀ¾nĂ©, Ā¾e se ho ty koĂky nebojĂ-?â€œ divila se.

Jsou na psa zvyklĂ©, panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi, nenĂ- to ani dva mĂsĂ-ce, co jsme o jednoho pĂ™iĂili. Potom vĂjm ukĂjĂou fotky,â€œ zesmutnĂla jsem pĂ™i vzpomĂ-nce na Olivera.

Klec s Cecilkou jsem zase kaĀdĂ© rĂino vĂjela na vĂtev obrovskĂ© lĂ-py, pod kterou jsem postavila starĂ½ kuchyĂskĂ½ stĂl a Ā¾idle. Tohle mĂ-sto se stalo stĂ™edem nĂjeho spoelĂenskĂ©ho Āivota. SedĂjvali jsme u nĂj spoelĂnĂ s domĂjciĂ-mi, s jejich nĂjvĂjtĂvami i s mĂ½mi pĂ™i teli, kteĂ™- se za nĂjmi vypravili. Chlapi si vĂtĂjinou otevĂ™eli pivo a Ā¾enskĂ½m panĂ- MIĂ•ouĂjkovĂi nalĂvala po kĂjvĂ stopeĂku vlastnĂ-ho bezinkovĂ©ho likĂ©ru. DomĂjciĂ-m jsem pomĂjhal, s Ā•Ă-m bylo potĂ™eba a za to jsme mĂly

k dispozici vĀjechno, co se zrovna urodilo. VlastnĀ nĀim nic nechybĀlo. Skoro.

Jolanka naĀjla spoustu novĀ½ch kamarĀjdĀ mezi dĀtmi i mezi zvĀĀtmaty, takĀ¼e si na domov ani nevzpomnĀla. Jen pĀjkrĀjit se zeptala, kdy za nĀimi pĀtmijede tatĀnek. Ten se vĀjak uĀ¼ druhĀ½ mĀsĀ-c neozval, coĀ¼ mi pĀtmipadalo dost vĀ½mluvnĀ. KdyĀ¼ jsem se svou situacĀ- seznĀmila domĀicĀ-, tak mi nabĀdli, Ā¼e mĀĀ¼eme v domku zĀstat klidnĀ i pĀtmes zimu, jestliĀ¼e mi nebude vadit topenĀ- v kamnech. Se zamĀstnavatelem jsem se dohodla na externĀ-spoluprĀjci a Jolanku jsem pĀtmihlĀsila do mateĀtmeskĀ Ājkoly v OstrovĀ. TeĀ uĀ¼ mi jen zbĀ½valo Āekat, s ĀĀ-m pĀtmijede Michal.

PĀtmijel, poĀtmĀjdnĀ se mi nepodĀval do oĀĀ- a oznĀjil, Ā¼e se chce dĀjt co nejrychleji rozvĀst. Ani nĀjznak lĀ-tosti, Ā¼ĀjdnĀj omluva, choval se jako cizĀ-ĀlovĀk. NeuvĀĀtmitelnĀ, vĀdyĀ¼ jsme byly jeho rodina, jeho holky, jak vĀ¼dycky ĀtmĀ-kal. Jak nĀjs mohl takhle odhodit? Bylo to hroznĀ smutnĀ, ale neponĀĀ¼ila jsem se pĀtmed nĀ-m ani slziĀkou. AspoĀ, Ā¼e se zachoval velkoryse, co se tĀ½kalo vĀ½Ā¼ivnĀho a vyplacenĀ- z bytu, ve kterĀm uĀ¼ se zabydlovala Iveta. ZĀtmejmĀ pĀtmece jen potĀtmeboval ulehĀit svĀomu svĀdomĀ-

Za pĀj dnĀ jsem volala NatĀjlii, abych ji informovala o novĀ situaci. Novinky vĀjak mĀla hlavnĀ ona.

ĀĀHeleno, Ātmekla jsem Otovi, Ā¼e dĀ-tĀ nenĀ- jeho.Āœ

ĀĀAle to jsi pĀtmece neplĀjnovala,Āœ divila jsem se.

ĀĀNo neplĀjnovala, ale zjistila jsem, Ā¼e prostĀ nedokĀĀ¼u Ā¼Ā-t s takovou lĀ¼Ā-, nejde to.Āœ

ĀĀA co on?Āœ

ĀĀNeunesl to, chce se rozvĀst,Āœ vzdychla.

Myslela jsem si, Ā¼e to ti dva nakonec ustojĀ-, ale nestalo se tak. Byli rozvedeni pĀtmed VĀjnoci, zrovna tak, jako my dva s Michalem. Jako by nĀjm ta spoleĀnĀj svatba pĀtminesla i spoleĀnĀ½ rozvod. ZĀtmejmĀ nĀjakĀj osudovost. KdyĀ¼ Ājla NatĀjlie na mateĀtmskou dovolenou, nabĀdla jsem jĀ-, po dohodĀ s domĀicĀ-mi, aĀ se zatĀ-m nastĀhuje za mnou do Ostrova, neĀ¼ si obĀ nĀco najdeme. NejdĀtmĀ-v tuto myĀjlenku zavrhla, ale po Āase jĀ- to zaĀalo pĀtmipadat zrovna tak praktickĀ, jako mnĀ. Narodila se jĀ- krĀjsnĀj holĀĀka, kterou ta blĀjznivka pojmenovala po mnĀ. MIA KOBOSILOVĀ

